13/03/2020

“Η έλλογος πίστη”

/ Γνώμες

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Ιδιαίτερος λόγος γίνεται σήμερα για τη Θεία Κοινωνία, δηλαδή για τη Μετάληψη του Τιμίου Σώματος και του Τιμίου Αίματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Και βεβαίως, έχουν ακουστεί διάφορες γνώμες και από ανθρώπους της Πολιτείας και από ανθρώπους της Εκκλησίας.

Μέχρι σήμερα, η εμπειρία των περίπου 2000 ετών της Εκκλησίας έχει αποδείξει το αντίθετο από όσα ορισμένοι ισχυρίζονται. Δεν έχουμε ούτε ένα ελάχιστο κρούσμα ασθενείας από την μετάδοση των Τιμίων Δώρων σε ασθενείς γενικότερα ή σε φορείς μεταδοτικών ασθενειών. Άνθρωποι οι οποίοι έζησαν στην Αφρική, όπως ο Μητροπολίτης Ναϊρόμπης κ. Μακάριος και ο π. Θεμιστοκλής στη Sierra Leone, αντιμετώπισαν πανδημίες κατά την Ιεραποστολή κι όμως δεν διέκοψαν το Μυστήριο, αντιθέτως ζουν ως ζωντανά παραδείγματα της θείας Χάριτος.

Προσωπικά, έχω τοποθετηθεί στα τοπικά Μέσα Μαζικής Ενημερώσεως για τις εμπειρίες τις οποίες έζησα κατά το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Ιερείς της Μητροπόλεως κατέλυσαν κάποιες φορές το Άγιο Ποτήριο με κάποια ζωϋφια τα οποία έπεσαν μέσα στη Θεία Κοινωνία. Ακόμη και σήμερα, Ιερείς κοινωνούν ασθενείς και μάλιστα βαριάς μορφής, αλλά κανείς δεν έπαθε τίποτα. Κι αυτό, γιατί πρόκειται περί θαύματος! Είναι θέμα πίστεως. Και η πίστη κατά τον Απόστολο Παύλο ορίζεται ως «η ακλόνητη πεποίθηση στην πραγματική και βεβαία ύπαρξη αγαθών, τα οποία ελπίζουμε· απόδειξη και βεβαιότητα περί πραγμάτων, που δεν βλέπονται με τα μάτια του σώματος και τα οποία εν τούτοις χάρη σε αυτήν είναι σαν να τα βλέπουμε με τα μάτια μας και να τα πιάνουμε με τα χέρια μας» (Εβρ. 11,1).

Άρα λοιπόν, τις δύσκολες αυτές ώρες που διέρχεται ο λαός μας, δεν χρειάζεται να τον βομβαρδίζουμε με τέτοια θέματα απιστίας, παρά να τον ενισχύουμε στην πίστη του, η οποία είναι έλλογη και υπέρλογη και ουχί λογική όπως τινές διατείνονται.

Ένα γεγονός σχετικό με το θέμα των ημερών συναντούμε στο βιβλίο «Θαύματα και αποκαλύψεις» της Ιεράς Μονής Παρακλήτου. Γράφει εκεί, λοιπόν, χαρακτηριστικά:

«Υπάρχουν χριστιανοί που φοβούνται να μεταλάβουν για να μην κολλήσουν μικρόβια! Αν ήταν έτσι, δεν θα ζούσε κανένας από τους ιερείς, επειδή στο τέλος καταλύουν το περιεχόμενο του Αγίου Ποτηρίου, από το οποίο κοινωνούν συχνά εκατοντάδες πιστοί με ποικίλες αρρώστιες. Κι όμως, κανένας ιερέας δεν έπαθε ποτέ τίποτα. Το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου είναι “πυρ καταναλίσκον”.

Ένα από τα πολλά περιστατικά που αποδεικνύουν περίτρανα την αλήθεια αυτή είναι και το ακόλουθο:

Όταν ο Μητροπολίτης Χίου Παντελεήμων Φωστίνης (+1962) ήταν ιεροκήρυκας Αττικής, πήγε κάποτε να λειτουργήσει στο Φθισιατρείο της «Σωτηρίας».

Εκεί του έφεραν οι νοσοκόμοι μια μεγάλη πιατέλα με πολλά κουταλάκια.

– Τι τα φέρατε αυτά; Τους ρώτησε.

– Μας είπαν οι γιατροί να κοινωνήσετε μ’ αυτά τους ασθενείς, αρχίζοντας από τους πιο ελαφρά και προχωρώντας στους πιο βαριά.

– Δεν χρειάζονται αυτά, απάντησε με πίστη ο Ιερέας. Έχω την Αγία Λαβίδα.

Πραγματικά, στη Θεία Λειτουργία κοινώνησε κανονικά τους ασθενείς και ύστερα πλησίασε στην Ωραία Πύλη για να καταλύσει. Το έκανε αυτό για να τον βλέπουν

όλοι, και να μάθουν οι γιατροί ότι η Θεία Κοινωνία είναι φωτιά που καίει τα πάντα» (Ι.Μ. Παρακλήτου, Θαύματα και Αποκαλύψεις από την Θεία Λειτουργία, Ωρωπός Αττικής 1998, σ. σ. 149-150).